

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/129/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122011110
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3122011110.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku v trestnej veci odsúdeného I. Y., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom B. pod E., V. XXX/XX t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 16. februára 2023, prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 12. októbra 2022, sp. zn. 37Pp/322/2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 Tr. por. z r u š u j e s a napadnuté uznesenie v celom rozsahu.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 12. októbra 2022, sp. zn. 37Pp/322/2022, bolo rozhodnuté tak, že podľa § 66 odsek 1 písmeno a), odsek 2 Trestného zákona v spojení s § 415 odsek 1 Trestného poriadku sa odsúdený I. Y., nar. XX.XX.XXXX, podmienene prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 0T/19/2022 zo dňa 17.02.2022 a z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Partizánske 1T/83/2020 v spojení s uznesením Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/83/2022 zo dňa 20.09.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/123/2021 zo dňa 14.12.2021 a súčasne podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona odsúdenému bola určená skúšobná doba v trvaní 4 roky s probačným dohľadom v trvaní 2 roky s uložením obmedzenia podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona v čase probačného dohľadu zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a s uloženou povinnosťou podľa § 51 ods. 4 písm. k) Trestného zákona v čase probačného dohľadu sa zamestnať alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu podal prokurátor sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Dodatočne prokurátor sťažnosť písomne odôvodnil. V úvode odôvodnenia sťažnosti poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého uznesenia a ďalej uviedol nasledovné:

„Z odôvodnenia sťažnosťou napadnutého uznesenia Okresného súdu Trenčín vyplýva, že samosudkyňa u odsúdeného I. Y. konštatuje splnenie všetkých troch základných podmienok na rozhodnutie o podmienenej prepustení z výkonu trestu odňatia slobody odsúdeného. Uvedenými podmienkami sa rozumie v prvom rade vykonanie potrebnej časti z výmery uloženého trestu, čo je podmienkou formálnou, a následne dve materiálne podmienky, ktoré predstavujú plnenie si povinností a správanie sa v rámci výkonu trestu odňatia slobody v ústave a prognóza vedenia riadneho života po prepustení na slobode. So splnením prvej základnej podmienky, tak ako je aj opísaná v sťažnosťou napadnutom uznesení Okresného súdu Trenčín sa dá súhlasiť, nakoľko odsúdený vykonal pomernú časť trestu odňatia slobody, ktorá ho oprávňovala podať si žiadosť o podmienenej prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Avšak voči splneniu ďalších dvoch materiálnych podmienok na podanie takejto žiadosti a hlavne s argumentáciou samosudkyne v sťažnosťou napadnutom uznesení sa súhlasiť nedá.

Opierajúc sa o hodnotenie vypracované riaditeľom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, som toho názoru, že odsúdený vykonával svoj doterajší trest čiastočne v súlade s pravidlami a stanovami ústavu, avšak ústav odsúdenému vytykal čiastočne kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti, kde odsúdený svoje protiprávne konanie opakuje a teda im neprikladá dostatočnú vážnosť a neuvedomuje si naplno svoje pochybenia. Taktiež je potrebné uviesť, že resocializačná prognóza u odsúdeného je vyhodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti. Odsúdený nebol disciplinárne odmenený ani potrestaný.

Druhou materiálnou podmienkou je "dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode". Z uvedeného hodnotenia ústavu na odsúdeného vyplýva, že riziko resocializačného zlyhania u odsúdeného je hodnotené ako menej priaznivé, a to s ohľadom na stredné riziko recidívy. Ak k uvedenému prirátame ešte skutočnosť, že odsúdený páchal má len čiastočne kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti a opakované páchanie trestnej činnosti (minimálne 2 záznamy v registri trestov), nie je daná záruka, že prepustením na slobodu bude viesť riadny život.

Vykonanie zákona zodpovedajúcej časti uloženého trestu a pozitívne hodnotenie správania odsúdeného a plnenie jeho povinností vo výkone trestu nepostačuje preto ešte pre záver o splnení zákonných podmienok pre jeho podmienené prepustenie. Zmysle podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmienené prepustenie je na mieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy.

Ustanovenie § 66 odsek 1 Trestného zákona vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienené prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatelovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienenom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatelovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu, pričom bez významu nie je ani zistenie, ako bude verejnosť reagovať na predčasné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, aké sú sociálne pomery odsúdeného a aké podmienky má vytvorené pre prechod do normálneho života na slobode.

Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívami a spôsobom vykonania činu, pretože len za toto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Záverom by som rád uviedol, že prvoradým kritériom na rozhodovanie o žiadosti o podmienené prepustenie odsúdeného je, podľa môjho názoru, hodnotenie ústavu, v ktorom si odsúdený svoj trest vykonáva. Práve hodnotenie je spracovávané ľuďmi, a vychádza z poznatkov ľudí, ktorí denne prichádzajú s odsúdeným do kontaktu a poznajú jeho správanie, osobnosť a vystupovanie aj mimo pojednávaciu miestnosť. Z hodnotenia ústavu odsúdeného vyplýva, že menovaný len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie a zároveň podmienené prepustenie ústav neodporúča.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody preto Krajskému súdu Trenčín navrhujem, aby uznesenie Okresného súdu Trenčín č.k. 37Pp 322/2022 zo dňa 12.10.2022 v zmysle ustanovenia § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil a uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol.“

Do konania neverejného zasadnutia k podanej sťažnosti prokurátora nebolo krajskému súdu doručené vyjadrenie odsúdeného.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorú mu okresný súd predložil spolu so spisom, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné zrušiť.

Z revízného princípu, uvedeného v ustanovení v § 192 ods. 1 Tr. por. v spojení s § 189 ods. 2 Tr. por. vyplýva, že nadriadený súd rozhoduje vždy na základe skutkového a právneho stavu, ktorý tu je v čase jeho rozhodovania a ktorý sa prípadne môže líšiť od stavu, ktorý bol daný v čase vydania napadnutého uznesenia. Tak je tomu aj v posudzovanom prípade. Z obsahu spisu totiž vyplýva, že

odsúdený I. Y. vykonal uložený trest odňatia slobody dňa 15.02.2023 a bol prepustený na slobodu. Táto okolnosť, ku ktorej došlo ešte pred rozhodnutím krajského súdu o podanej sťažnosti prokurátora, preto spôsobuje bezpredmetnosť prvostupňového neprávoplatného rozhodnutia o vyhovení návrhu odsúdeného o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd vzhľadom na uvedené dôvody svoje rozhodnutie obmedzil len na zrušenie napadnutého uznesenia postupom podľa § 194 ods. 1 Tr. por., pretože odpadnutím predmetu konania ďalšie rozhodovanie v posudzovanej veci už neprichádza do úvahy.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť **n i e j e** prípustná.